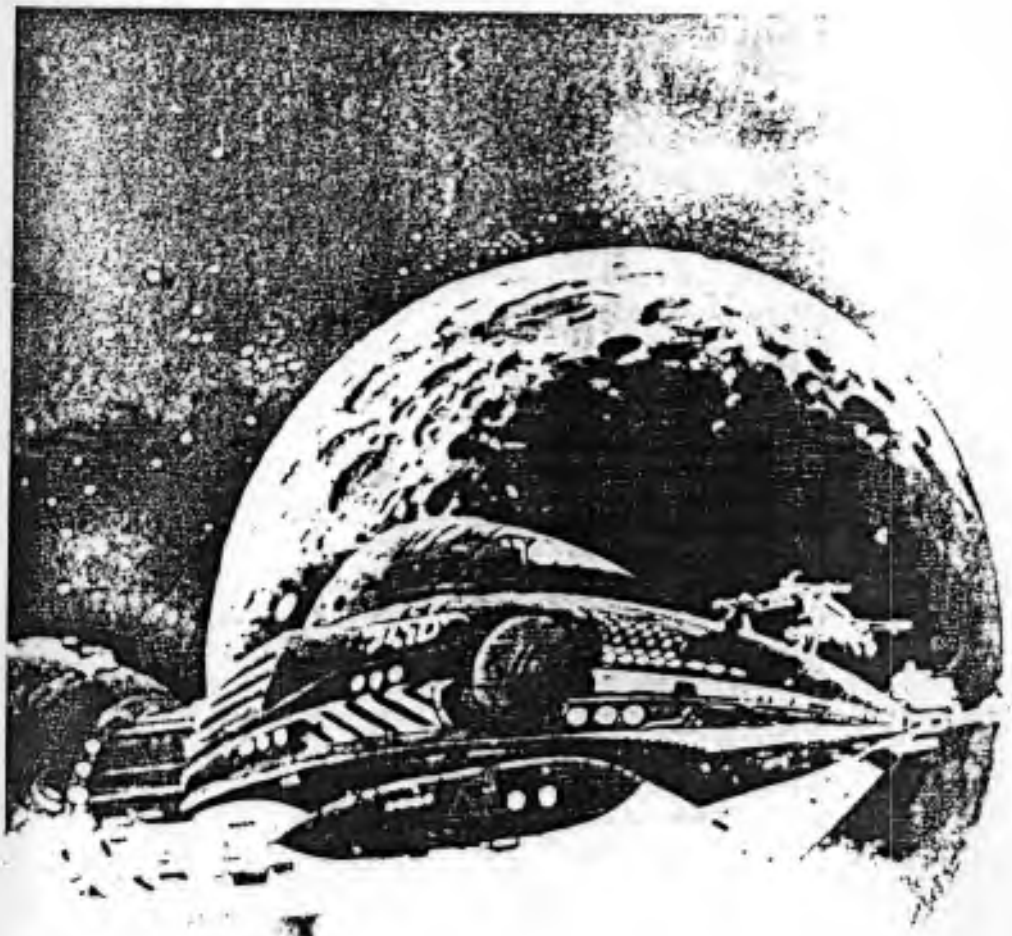
SVĚTELNÉ ROKY®

VEV

B

* DRACON '85 *

Zajímá vás, co je to Dracon ? Je to první setkání scifistů v Brně s celoměstskou působností. Vypravili jsme se na akci (my-jako redakce vlastním redakčním vozem typu Škoda 120 s radiálními pneumatikami a s Fridexem v chladícím ústrojí) v sobotu v časných ranních hodinách. Naložili jsme několik členů ADY, jako filmový štáb, a nacpali do kufru něco elektroniky, zhruba za 150 000 Kčs. A ve výborné pohodě jsme vyrazili k Brnu. Cesta nám ubíhala vesele v družné zábavě. Cestou jsme brali benzín. Protože se u čerpadla za námi tvořila fronta, neměli jsme příliš mnoho času na seznamování s obsluhou čerpací stanice. Uvážíme-li však, že stejně byla pouze pánská, nebyla to zase až taková škoda. Tak filmový štáb zvěčnil na magnetický (nebo snad videomagnetofonový) pásek alespoň platícího redaktora SR (platícího za benzín, samozřejmě).

A tak jsme jeli a jeli. Cestou začalo sněžit a šofér Standa si trochu zanadával. Pak si ale na sníh zvykl a tak jsme dojeli až do Brna. Do centra města jsme dorazili kolem půl desáté. Byli bychom dojeli dříve, ale místo v domluvených 6 hodin ráno jsme v důsledku katastrofální nepřipravenosti ADY opustili Prahu po půl osmé. Na tuto dobu jsme se tedy v Brně ocitli díky mistrovství řidiče a schopnostem Karla II. poměrně brzo.

První problémy nastaly tedy až na ulicích moravské metropole. Ukázalo se totiž, že nikdo neví, kde se akce koná. My redaktoři jsme to ani vědět nemohli, neboť jsme nebyli v Šumperku, kde se o tom nejenom hovořilo, ale dokonce tam byl i plakát na akci. Adáci sice na Šumperském setkání byli, ale nepovažovali za sobě důstojné, si něco poznamenávat a tak taky nic nevěděli. Jednotliví členové osazenstva vozu tedy byli vysazováni na křižovatkách a rozesíláni k nejbližším plakátovacím stěnám, aby se opět vraceli do vozu, který mezitím kroužil kolem parku, s nepořízenou. Několik statečných se dokonce pokusilo poptat na národním výboru, který však byl zcela uzavřen. Nezbylo tedy redaktorům SR nic jiného, než uchopit pátrání do vlastních rukou, pokud nechtěli s nepořízenou odcestovat domů, neboť Ada se dala do čekání, až to za ni někdo vymyslí. Pokoušeli jsme se tedy obvolávat různé kulturní domy a jiné podobné instituce, nikde to však nikdo nebral. Nezbylo tedy než zajít na poštu a volat do Prahy, kde naštěstí jedna členka redakce byla u telefonu v redakci na sobotní směně a pohotově našla adresu v listinách . Pak již jen stačilo ve 3/4 na 11 v knihkupectví, kde v 11. hodin zaví-

rali, zakoupit plánek města Brna. Vzhledem k tomu, že Alex seděl vedle řidiče vepředu, dostal plánek on a tak jsme se mohli vklidu odat bloudění městem. A sněžilo a sněžilo. Nakonec se Standa musel podívat na plán sám a zjistit si trasu. A tak jsme nakonec asi v 1/2 12-té dorazili na místo.

"Uvítal" nás poněkud zchátralý přízemní domek obklopený ne právě nejnovějšími činžáky. Vlezli jsme tedy dovnitř, kde nás čekalo děsivé dusno a totální zmatek. Rozklad a chaos. V sále se hemžilo, posedávalo a okázale se nudilo asi sto lidí. Dvě třetiny židlí pak byly neobsazeny. Po organizátorech ani vidu, ani slechu. Nakonec jeden obětavec poradil: "Sežente si Mikuláštíka!" Petru Samohejlovi se nakonec podařilo dotyčného takyorganizátora objevit v místnosti pro organizátory, nebo co to bylo za kumbál. Neprozřetelně se podřekl, že jsme přivezli z Prahy video, na což Pavel Mikuláštík reagoval asi tak, že je to tedy dobré, abychom tedy video neprodleně dodali a opustili místnost, která je jen pro organizátory.

Akce tedy možná nějaké organizátory měla, ale pohybovali se velice skrytě, pokud opustili organizační kumbál, o tom, že nebyli na rozdíl od téměř všech ostatních akcí viditelně označeni, ani nemluvě. Program neexistoval, nikdo netušil, co se bude dít za 10 minut, natož za hodinu. Jedinými pořady, jakými si divák mohl být jakž takž jist, byly pořady, které již proběhly. A že jich do půl dvanácté neproběhlo zrovna dvakrát mnoho.

O co tedy redakce svým pozdním příjezdem přišla? Byl promítán černobílý 16 mm film, doprovázený zvukovým komentářem z magnetofonu. Film natočil SFK Aldebaran na Parconu 1985. SFK Aldebaran si nechal film odborně sestříhat ve studiu, takže byl doplněn některými efekty (o filmu podrobněji dále). Dalším pořadem sobotního dopoledne mělo být audiovizuální pásmo Kosmické lodě, předvedené V.Veverkou. Pořad se nekonal, protože Vláďa sice na Dracon odjel již ve dvě hodiny v noci, v 11 ale stále nebyl na místě. Pořadatelé tedy po půlhodinovém čekání bleskově zařadili pásmo plánované na odpoledne, které se týkalo výtvarného umění v SF a SF ve výtvarném umění, které bylo doprovázeno diapozitivy obrazů Borise Vallejo a Franka Frazetty.

V klidu jsme se tedy v autě naobědvali a beze spěchu se vrátili do sálu, kde nám zatím vůbec nic neuniklo. Standa se jal spolupracovat s Adou při natáčení akce a já, vybaven tentokrát celkem zbytečně fotopřístrojem a poznámkovým blokem, se vrhl do stojatého víru událostí.

LIDÉ, MYŠLENKY, UDÁLOSTI

Ve 12. hodin se uskutečnila vernisáž výstavy obrazů Václava Houfa. V místnosti výstavy bylo instalováno na 17 obrazů, převážně maleb a maleb kombinovaných s koláží. Některé z vystavovaných obrazů byly použity jako titulní ilustrace na Sedmičku pionýrů, několikrát V.Houf ilustroval i amatérské sf povídky uvnitř časopisu. Hlavní část výstavy však tvořily obrazy, které byly vytvořeny pro Audiovizuální představení skupiny Progress 2 s názvem Dialog s vesmírem. (O Dialogu s vesmírem viz dále.) Většinou obrazy působily dojmem precizního provedení a i když na několika byl kolážově použit například tentýž raketoplán, vždy vypadaly pěkně. Poněkud horší dojem dělaly vize Heroinové planety k Dialogu s vesmírem, které precizním dojmem nepůsobily. A i když byl záměr, aby obrazy představovaly halucinogenní chaos, přesto budily dojem, že autorovi nebylo jasné, co vůbec chce namalovat. Vzhledem k tomu, že V.Houf je Brňák, měla výstava na Draconu bezpochyby své místo.

✱

Ve 12.15 začal Standa Čermák, coby konferenciér a reportér filmového štábu, pracovat. Přizval si před kameru k rozhovoru spisovatele Karla Blažka (jediného profesionála na akci - pozn.red.) a vyzvídal, co nového spisovatel připravuje. O své literární práci však Karel Blažek s úsměvem odmítl mluvit, protože prý se říká, že když spisovatel začne mluvit o svém románu ještě před dokončením, už ho nikdy nedopíše a on by ho rád dopsal. Přece jen nás (hlavně redaktory SR) potěšil, protože prozradil, že spolupracuje se Slovenskou televíziou na scénáři k jednomu SF filmu. A tak nám tedy nezbývá, než se těšit.

✱

Na výstavě bylo možno spatřit jednu pozoruhodnou věc, která však svým charakterem byla typická pro celý Dracon. Ve velkém sále, kde čekala asi stovka lidí na další pořad, se vůbec nic nedělo. Nikdo neuznal za vhodné cokoli divákům sdělit. A hlavní organizátor, šéf pořádajícího SFK, klidně čekal ve výstavním "sále" s fotoaparátem v ruce, až se sál vyprázdní, aby si v klidu mohl ofotografovat vystavené obrazy !!!!!

✱

Po půl jedné se slova chopil pan ing.J.Smékal, který si předsevzal za cíl, seznámit přítomné s dějinami SF literatury. Měl

však, bohužel alespoň v očích redakce, tu smůlu, že vznik SF literatury je námětem tak velkého množství přednášek, že každý nový počin je víceméně, ať autor chce nebo ne, jen znovuomíláním téhož námětu. Redaktoři a tím i čtenáři SR znají tuto problematiku z jedinečného vyprávění Ondřeje Neffa z jedo přednášek Od Verna do 30. let (viz SR č. 23/1.ročník) a SF od 30. do 50. let (viz SR č. 1-2/2.ročník). Je však přesto třeba pana Smékala pochválit za jeho snahu, neboť sám v úvodu přiznal, že Neff by patrně proslovil tuto přednášku daleko lépe. Snad proto se také přednášející vyhnul faktografickému materiálu a věnoval se více různým "drbům" ze života profesionálních spisovatelů. Mluvil o lidech, jako Bester, Blish, Bradbury, Asimov, van Vogt, Campbell a jeho časopisecké okolí, Pohl a další. Redakce nepovažovala za nutné, tento kaleidoskop vtípků a drobných událostí zaznamenávat. Aby však čtenáři nevytýkali redakci, že nezapsala vůbec nic, uvádíme jednu perličku o Asimovovi.

Campbell zásadně vyškrtával ze všech povídek, které mu do redakce autoři nosili všechno, co se týkalo náboženství a sexu. Asimov si na to natolik zvykl a do té míry se stal jeho žákem, že v žádném jeho románu ani povídce není žádná choulostivá ani jinak milostná scéna. Asimovovi přátelé mu to v 50.tých letech vytýkali, tvrdili, že nejde s dobou. Asimov se tedy pokusil něco napsat nově a trochu to "zlidštit", dopadlo to však jako fraška.

Ze závažnosti tohoto textu jistě usoudíte, že nebylo skutečně třeba přednášku zaznamenávat. Byla vtipná, místy i veselá, ale co z toho?

*

V předsálí se rovněž uskutečnil rozhovor s Vláďou Veverkou, který přece jen kolem jedné hodiny dorazil. A tak jsme vyslechli jeden z těch neuvěřitelných, tajuplných příběhů, kterých jsme jako scifisté tak žádostivi. Vláďa, společně s Jardou Olšou, skutečně nasedli na nádraží Praha-střed ve dvě hodiny v noci do rychlíku, který podle nich měl jet do Brna. Celou cestu byli vzhůru a pozorovali krajinu. Jaké však bylo jejich překvapení, když se probudili a zjistili, že se nacházejí na nádraží v Olomouci. A protože jim nejbližší autobus do Brna ujel, museli čekat asi hodinu na další. No a zbytek času do jedné hodiny bloudili po Brně tak, jako redaktoři SR.

Ukázalo se skutečností, co vypadalo po pražském Miniconu jako možnost. Totiž to, že Vláda Veverka je osobou nepostradatelnou. Brňáci si objednali od Spectry (t.j. od Veverky) pořad. A když Vláda nepřijel , byl z toho chaos. Na Miniconu se také staral pouze o své pořady a ne o celou akci jako v minulém roce a taky se mnoho pořadů nedařilo.

*

13.20 začal audiovizuální pořad Kosmické lodě I. O tomto pořadu jsme již několikrát referovali v souvislosti s jinými akcemi a navíc je pořad v archivu Scifia i když ne s tak zapáleným komentářem. Věnovali jsme se tedy (redaktoři) činnosti v zákulisí.

Během děje Kosmických lodí jsme mohli sledovat na televizi v promítací kabině záznam naší vlastní cesty do Brna. Nutno podotknout, že je to skutečně paráda, vidět v televizi (kvalitní a barevné) vlastní zážitky, které člověk prožil třeba před několika hodinami. Kruciš, je to přece jen paráda to video. Ale kde na to vzít, to už je problém. Ale rozhodně by se s tím v redakci SR mělo něco dělat.

Sledovali jsme i asi půlhodino-vou pasáž z filmu Černá díra. Film bude promítán na Adě, přineseme tedy o něm podrobný článek v budoucnosti.

*

Ve 14.20 Pavel Mikuláštík zahájil další pořad s názvem Představování klubů. Mikrofon dostávali do rukou představitelé jednotlivých moravských klubů, kteří informovali veřejnost o své činnosti. Toto představování mělo rozhodně své opodstatnění, protože dobrá polovina účastníků Draconu byla neorganizová. Byli to tzv. divocí fanouškové, neklubisté. A jim rozhodně stálo za to, přiblížit formy činnosti klubů, což by mělo přispět k dalšímu rozvoji SF hnutí i u nás. Horší to už ovšem bylo s formou přednášky. Pavel Mikuláštík vždy vrazil někomu do ruky mikrofon a ztratil se. Když se pak dotyčný představitel klubu vypovídal, musel čekat několik minut, než se pořadatel probere a předá mikrofon někomu jinému. Vznikaly tak poněkud trapné pauzy.

Vzhledem k tomu, že moravské kluby jsou našim čtenářům poměrně vzdálené a jejich činnost pro nás nezajímavá, nezaznamenávali jsme náplně činností klubů, které stejně byly toho rázu, že čtou knihy, pořádají přednášky o robotech nebo počítačích pro veřejnost,

vydali první číslo nějakého fanzinu a chystají se ze zřizovatele vymáhat video.

Ukázalo se, že většina (alespoň moravských klubů) SFK vydává fanzin následujícím způsobem. Řeknou si, safra, každý klub, nebo tedy každý pořádný klub, vydává svůj fanzin a my bychom ho neměli mít? Zřizovatel se k tomu buď postaví odmítavě a pak "není co řešit", nebo to odkejvne. A v ten moment nastane pro SFK problém. No jo, máme fanzin, ale co do něj dáme? A pak přijde ten spásný nápad. Povídky ! A tak někdo něco přeloží (neříkám, že to přeloží špatně, řeším teď otázku časopisu, ne překladů) a dá se to do časopisu. Celý klub tone v nadšení, že má fanzin a pak na představování klubů sebevědomně prohlásí, že už vydal jedno, nebo dvě čísla, do vánoc by klidně mohl vydat další a materiál ma na ještě jedno číslo (např.SFK Kroměříž, který mimochodem značně ztrácí na autoritě nevhodným chováním svého zástupce, nechvalně známého (redakci) již z Tatraconu). Mnoho klubů tak vydá 3 až 4 (!) čísla fanzinu za rok. A tento fanzin obsahuje povídky takové, jaké se redaktorům podaří sehnat a sem tam nějakou tu zprávu o činnosti klubu. A to je všechno. Je sice pravda, že se pak tito klubisté hájí tím, že jejich časopis vychází třeba v 50 kusech na ormigu, kdežto SR jen v 6 výtiscích a ještě si někteří dovolí polemizovat nad tím, jestli při takovém nákladu mají vůbec Světelné roky právo na existenci . Ale přihlédneme-li k tomu, o čem se jednalo na semináři o fanzinech na podzim v Měšci (viz SR č. 58), totiž že dnes už nejde o to, aby vůbec nějaký fanzin vyšel a na usmoleném papíře "zveřejnil" nějakou povídku. Dnes už požadujeme více. Lepší kvalitu tisku, obrázky.. Kdybychom se k problematice stavěli s takovouto, na hlavu postavenou kritikou, jako ten, kdo pochybuje o právu na existenci u SR, pak bychom se zrovna tak mohli zeptat, zda má právo na existenci fanzin, který sice vychází v 50 kusech, ale podle vzhledu se nehodí na nic jiného, než jako makulatura pod tapety. Jsme si však vědomi, že takovéto existenční otázky nejsou konstruktivní kritikou, ale spíše neomaleností a proto věříme, že každý klub dělá co může. Jen nás těší, že nikdo jiný není schopen (a to redakce ještě navíc není klub) vydat ročně 24 čísel, což představuje zhruba 450 stran článků.

Redakce se omlouvá čtenářům, že předchozí odstavec nesouvisí tak dalece s tematikou Draconu, jak by snad příslušelo speciálu, ale dostal se nám do rukou rukopis článku, připravovaného do Slanu, ve kterém jeho autor zpochybňuje samu existenci SR, což jsme samozřejmě nemohli nechat bez odezvy. A tak když už jsme psali o fanzinech z Brna, sklouzly úvahy až sem. Není to tedy sice příliš dokumentaristické, ale o to bezprostřednější a aktuálnější.

V 15.00 nastoupil na pódium člen pořádajícího SFK NYX Norbert Holub. Velice příjemným a podmanivým způsobem nás seznámil s dalším programem, kterým se mělo stát audiovizuální pásmo Dialog s vesmírem. Předem se omluvil, že skupina Progress 2 bohužel nepřijala pozvání a tak se koncert uskuteční pouze reprodukcí gramodesek (1 LP + 2 SP). Pořad však bude doplněn pravými diapozitivy, které k vystoupení skupiny patří. A doufá (N.Holub), že nám nebude nepřítomnost Progresu vadit, neboť jej stejně mnozí znají z živého vystoupení na Parconu.

"A tak protože každý rockový koncert začíná pravidelně o 15 minut později, než by měl, využiji času do čtvrt, abych Vás seznámil s dějem rockové opery Dialog s vesmírem.

Textař skupiny Oskar Man napsal povídku Dialog s vesmírem. Pořád mu ji však nechtěli nikde vydat, tak mu nezbylo, než ji zhudebnit.

Děj povídky se odehrává v roce 2555. Hlavní hrdina, kosmonaut, se vydá na cestu vesmírem. Je zhnusen Zemí i životem na ní, přetechnizovanou společností i dějinami lidstva, které nejsou ničím jiným, než dějinami válek, krvákem na pokračování. Hrdina dezertuje ze Země, ne aby hledal ložiska rudy, ale aby objevil planetu, na které žijí obyvatelé inteligentnější, než lidé, kteří ho zklamali. Přitom sám je pochopitelně také člověk. Podaří se mu nalézt planetu s antropomorfními formami života. Zprvu je nadšen ideální společností, pak však pochopí že je to jen klam a iluze. V noci se totiž na planetě otevírají průduchy a do ovzduší vniká velké množství heroinu. Omámení lidé pak celý další den vytvářejí iluzi dokonalé a šťastné společnosti. Hrdina je touto Heroinovou planetou otřesen a odlétá. Narazí na další planetu, která je vlastně velikým hvězdoletem. Dochází k setkání s mimozemšťany, kteří však kosmonautovi připomínají krvavé dějiny Země. Říkají, že Zemi dávno znají, zavádějí ho do muzea Země, planety, se kterou dosud nemohli navázat kontakt pro krvelačnost jejích obyvatel. Ani tady tedy hrdina nenachází to, co hledal. Třetí planetou, kterou navštíví,

je planeta robotů. Ty jsou řízeny centrálním mozkem, který astronautovi tvrdí, že lidi nezná, přitom termínu člověk používá. Vyjde najevo, že lidé tuto civilizaci robotů stvořili a pak byli sami roboty vyhlazeni. Byli to pochopitelně jiní lidé, než ze Země, ale byli to lidé. Roboti kosmonautovi nabízejí, že zničí jeho organickou schránku a vybaví ho dokonalou kovovou schránkou. Chtějí udělat dvojníka, který by se vrátil na Zemi a tam provedl nahrazovací akce ve velkém. Hrdinovi se však podaří uniknout a zachránit se. Opouští tedy tuto planetu a aniž by našel to, pro co se do vesmíru vypravil, vydává se na další pouť.

Pořad byl doprovázen asi 200 diapozitivy na nichž byli obrazy Salvatora Daliho, Hieronyma Bosche, původní kresby a koláže Václava Houfa a Haskinsovy fotografie. Při živém vystoupení je pořad ještě doprovázen ukázkami z filmů Giordano Bruno, Mlčení doktora Evanse, Solaris, Racek Jonathan Livingston a Obyčejný fašismus.

Nutno konstatovat, že Norbert Holub značně zlepšil vizitku SFK NYX, na kterou se neblaze podepsal v úvodu dne Pavel Mikuláštík.

✻

Souběžně s Dialogem běžel v předsálí na žádost redakce od 15.30 znovu film Parcon 1985. V tomto filmu vylíčili autoři svou cestu na Parcon vlakem i návrat, zachytili atmosféru burzy a dražby, davy nadšených posluchačů Ondřeje Neffa a Jaroslava Veise. Neopakovatelný dojem z předávání cen na Parconu, specielně paní Součkovou se jim podařilo díky několika efektním televizním trikům dokonale zopakovat. Film byl celkem kvalitní. Byl však bez zvukového doprovodu, nicméně s dobrým komentářem autorů ze SFK Aldebaran, který je zřízen při VAAZ. Film byl dobrý, kluci byli příjemní a ochotní, ALE !!! ...

✻

Redakce neměla možnost sledovat audiovizuální pásmo Dialog s vesmírem celé, neboť měla v Brně důležitá jednání, jejichž výsledek by měl obohatit stránky SR, nebudeme proto prozrazovat nic, než že se můžete těšit na speciály v roce 1986.

✻

Posledním bodem programu na Draconu byl od 17.00 hodin film Otakara Vávry Krakatit s Karlem Högrem v hlavní roli. O filmu jsme psali již v 1. ročníku SR a navíc jej považujeme za notoricky známou věc, takže tentokrát nemáme po filmové stránce k akci co dodat.

Během natáčení akcí na Draconu na video se Standa dostal i k sympatickým účastnicím pod průhlednou záminkou, že se ptá na to, co se lidem na akci líbí a co ne. Dostal se tak na jednu obrazovku i se slečnou (!). Ale to podstatné je, že si několik dotazovaných lidí stěžovalo, že pořad Kosmické lodě se jim zdál sice velmi zajímavý, nicméně neúnosně dlouhý. Stálo by za to, pro pořadatele, se nad touto skutečností zamyslet, zvláště když se chystají pásmo obohatit asi 40 dalšími doplňujícími diapozitivy. Možná by bylo potom lepší, rozdělit pásmo na 2 díly.

Jarda Olša, který dorazil na akci "o něco později", stejně jako Vláďa Veverka, se dostal ke konferování natáčeného pořadu alespoň v závěru, kdy k němu namluvil úvod. Při promítání tohoto úvodního záběru jsme se dobře bavili, neboť Jarda uvedl Dracon, napnul nás, co že se tam vlastně děje a pak se se slovy "A nyní vstupujeme dovnitř" zastavil ve dveřích.

O něco později se pak dostal do diskuse s Adou, když jí režíroval, nebo se o to alespoň snažil, její pořad. Načrtl hlavní myšlenku dokumentárního pořadu o Draconu tak, že v úvodu bude on, pak budou profíci a v pozadí, případně i v detailu obrazy. Všechny rozhovory s prostými účastníky zamítl slovy "lidi nepotřebujem" a rozhovor s Blažkem chtěl předělat. To se však Adě podařilo mu rozmluvit, částečně díky tomu, že tam Karel Blažek už nebyl, a tak snad přece jen zůstane na pásku zachycen náš redaktor.

K jeho slovům o nepotřebnosti lidí se všichni včetně přítomného redaktora SR postavili odmítavě. Naopak, pořad přece děláme pro lidi a ti se tam chtějí vidět. Je sice určitě zajímá, že uvidí Blažka či jiného profíka, ale když uvidí v televizi sami sebe, to potěší každou dušičku. Nebylo by proto správné a ani taktické, tyto lidi vynechávat, neboť profíci a Jarda fandom nevytvoří. A fandom je věc existující a potřebná.

Ještě jednu maličkost k organizační stránce Draconu. Pořadatelé si sice nechali natisknout plakát (pouze textový), který však nevyvěsili jinde než na kolejích a dveřích domu, kde se akce konala. To by tak nakonec nevadilo, když jsme to přece jen našli, i když to dlouho trvalo. Horší, ale je, podle mého názoru, dokonalé ignorování Conských tradic, pokud už takové jsou. Na každém

jiném conu (s vyjímkou loňského - 1985 - Readerconu, ale tato situace bude napravena) dostane účastník visačku (neboli delegačenku, což ovšem poněkud připomíná somračenku) zhruba formátu A7 s názvem akce, obrázkem a řádkem na jméno. Pochopitelně je k tomu i futrálek. Tady jsme vyfasovali nějaký proužek zcela neformátový s pouhým Dracon '85. Ani obrázek, ani místo na jméno. Text sice byl červeně, to jo, ale jinak nic. No a co s takovou cedulkou má sběratel dělat. Vždyť to vůbec není do série.

Zpáteční cesta pak probíhala v noci za stálého sněžení. Naštěstí náš redakční řidič, kterého nezaskočí žádné počasí, si udržoval situaci ve voze i vůz samotný stále pod kontrolou a tak jsme dorazili domů ještě před 11. hodinou. Tak skončil náš výlet na První brněnský (Dracon). Jestli se nám akce líbila nebo ne, můžete posoudit z jednotlivých článečků.

Starknest

Dracon '85 /Starknest/ 2
Lidé, myšlenky, události /Starknest/ 4
Obsah 11

SVĚTELNÉ ROKY - Filmově-literární revue pro problematiku SF. Vydává Scifia of C.A.P. & company KSPVTU v nakladatelství Bellatrix. Příspěvky posílejte na adresu redakce. Nevyžádané rukopisy se nevracejí. Předplatné zajišťuje výhradně redakce. Veškerá autorská práva vyhrazena. Výhradně pro vnitřní potřebu. ZDARMA. Číslo bylo dáno do tisku 6.2.1986. Vyšlo v únoru 1986. Náklad 5 výtisků.

speciál B

© RSR 1986

